

OBČANI, POZOR!

Vladimir Gajšek, 2002

Mesto zla roji, bleja, žužnja, tuli
z odkrhanimi psovkami odpadajočega ometa,
zgolj bebasto navdihnjenih grafitov,
s krvavimi izpljunki v obraz
za dobrojutro in dobervečer, dober dan -
NEZAPOSLENIM VSTOP PREPOVEDAN -
vse je videz in videz je res, kamnica,
res je, kar je v videzu navzven, studenci,
komaj zadržana prežavost, pripravljenost
nekaj hijen za ugriz, mrhovinarji živega,
spodobno okrutni navzven, navznoter
pijani do amena, z otroki, privezanimi
za mize, izdajalci prijateljev,
s skrivnimi veneričnimi ljubicami,
s tistimi hormonskimi, ki imajo strdke
vesekje, ki se smehljajo od samih splavov,
lent in prijateljčki malenkostnega ovajanja,
kam spet drevijo, kam spet hitijo, krčevina,
uredništvo plastičnih rolet, ukradene
vestičke, nenehna brezobzirna tekma -
VSI PROTI VSEM, tabor,
še v fantazijski katedrali,
kjer grozijo dečkom pred birmo doma botrčki,
da jim bo, fantkom, škof eno tako primazal,
da bo šla glavca, da bo krvav obrazek bled,
ali tisočkrat v ravnodušni tesnobi, v umazaniji
spodnjega perila, v roparskih pohodih,
v bebastih nasmehih partizansko partijskih
komedijantov, tistih s predpravicami
in v Akvariju, ki so si postavili spomenik
na tako imenovanem trgu
Svobode, na Trgu svobode, bronasto kroglo
patinaste slave, vojske mrličev itd.,
da bo spomin na zločin, da bo prestrežena beseda,
kaj pa hoteli in hotelske restavracije, pobrežje,
kaj pa gostilne, bifeji, pajzli, odpad,
povrh zbebljeno zgrbani tipi z nemškimi ovčarji,
kaj pa potuhnjeni profesorji in histerične
babnice, ki si nevidno grizejo nohte,
ali bo prišel snubec, ali bo prišel,

ali ne bo prišel snubec, izmišljene sanje,
težno se vozijo z avtomobili v službo,
jedra valovijo, splavarji lovijo koščke ničesa,
ranljivo nerojeni otroci se nasmehnejo volčje,
se nasmehnejo v tem mestu zajčje, čez klanec,
opeka, zavita v papir, cingljajo ciglanci,
ciglanci, ciglanci, kužno znamenje,
o to mesto, kjer komurkoli spodaj takoj
odklopijo elektriko, takoj sprenevedavo
oprezajo, kaj bo tisti menda neki baje češ rekel,
mogoče bo že rekel, če ne bo morebiti napisal,
hoče, hoče, rad vanje gleda, do smrti in jokcev,
oni že ima gobec, zato ga bojo po gobcu, po
ukazu, za v črni humor, občan tainta...,
ampak ne javno, takole v veži kje, tihoma
kakor v državni skrivnosti, molče prazno,
tabor, ljudska milica, bundasta s pendreki,
ja, to mesto, slabše od Sodome, groznejše od Gomore
in bolj zbabljeno od Babilona, zahudičano
do krvavih nožev in umazanih pesti in pesti
na vseh uradnih krajih, mizasto in nikoli več
za daljnimi gorami in daljnimi vodami, počehóva,
kola se lomijo, drevesa usihajo, parki venejo,
arhivsko mahasto mesto, z vilami faraončkov
pod zadnjo kalvarijo, s skujanimi kovači
ter drugimi prozornimi mucki delavskega razreda,
s skovirji pod kapo, ko ga imajo vsi malo
pod kapo, kaj kdo melje, melje, melje,
čisto drugje zlata lisica na ognjenem pogorju,
tiho obsneženo smrečevje je edino tiho,
tja se lahko grejo obesit tisti, ki bi radi
zaspali, zaspali za večno na robu mesta.